

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ

ΕΝΔΟΣΟΥ ΟΣΙΟΜΑΡΤΥΡΟΥ

ΠΑΤΡΟΣ ΤΟΥ ΝΕΟΥ

Του εν Τριπόλει της Ηελοποννήσου
ΜΑΡΤΥΡΕΣΑΝΤΟΣ.

ΣΥΝΤΡΟΦΙΑ ΠΑΡΑ

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΥ

Ἐλαχίστου Μοραφου καὶ Προσκυνητου
του Αγιου.

ΕΝ ΤΡΙΠΟΛΕΙ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΗΣ ΑΡΚΑΔΙΑΣ.

1858

N. 191

Petite
pag. 232
N. 1

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ

ΕΝΔΟΣΟΥ ΟΣΙΟΜΑΡΤΥΡΟΥ

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ΝΕΟΥ

ΤΟΥ ΕΝ ΤΡΙΠΟΛΕΙ ΤΗΣ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ

ΜΑΡΤΥΡΗΣΑΝΤΟΣ.

ΣΥΝΤΡΟΦΕΙΑ ΜΕΝ ΠΑΡΑ

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΥ

Ἐλαχίστου Μοραχῶς καὶ Προσχυριστῶς τοῦ Ἀμυλίου.

Νῦν δὲ τὸ πρῶτον τύποις ἐκδοθήσεται

*Πρὸς εὐχερεστέραν χρῆσιν τῶν ἐν ταῖς Ἀγίαις
τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίαις ψαλλόντων αὐτήν, καὶ
ψυχικῆν σωτηρίαν τῶν τύποις ταύτης
ἐκδεδοχόντων.*

ΕΝ ΤΡΙΠΟΛΕΙ,

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΗΣ ΑΡΚΑΔΙΑΣ.

1858

ΤΟ
ΣΕΒ. ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ
ΜΑΝΤΙΝΕΙΑΣ
ΚΑΙ ΚΥΝΟΥΡΙΑΣ
ΚΥΡΙΟ, ΚΥΡΙΟ
ΘΕΟΦΑΝΗ
ΤΗΣ ΣΙΑΤΙΣΤΗΣ
ΕΝΘΕΡΜΟ ΖΗΛΩΤΗ ΤΗΣ ΤΟΥ
ΧΡΙΣΤΟΥ
ΑΝΑΤΟΛ. ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Η ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΑΥΤΗΣ
ΠΑΝΕΤΑΒΩΣ

Ανατίθεται.

Ο ΟΣΙΟΜΑΡΤΥΡΣ ΠΑΥΛΟΣ ΟΝΕΟΣ.

Ο ΕΝ ΤΡΙΠΟΔΕΙ ΤΗΣ ΠΕΝΟΝΝΗΣΟΥ ΜΑΡΤΥΡΗΣΑΣ, (Τῷ ΑΠΗ.)

ΜΗΝΙ ΜΑΙΩ ΚΒ'.

Τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Ὁσιομάρτυρος ΠΑΥΛΟΥ τοῦ ΝΕΟΥ.

—οοο—

Ἐσπέρας ἐν τῇ Μεγάλῃ Ἐσπερινῷ, μετὰ τὸν Προομιανὸν
Ψαλμὸν, στιχολογοῦμεν τὸ, Μακάριος ἀνὴρ, τὸ Α'. Ἀντί-
φωναν' εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν στίχους ε'. καὶ
ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια, δευτεροῦντες τὰ δύο πρῶτα.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγματίων.

Τῶν οὐρανίων τὰ κάλλη ποθήσας, Ὅσιε, τὴν τῶν ἐξ Ἁγὰρ
πλάνην, καὶ τὴν τούτων κακίαν, κατέπτυσσας, ὦ Παῦλε,
καρτερικῶς, καὶ Χριστὸν ἐπεπόθησας, ὑφ' οὗ ἐδέξω αἰώνια
ἀγαθὰ, τῇ ἐκχύσει τοῦ Σοῦ αἵματος. Δίς.

Τῶν οὐρανίων τὰς θέας κατοπτριζόμενος, χαρᾶς τῆς
ὑπερτάτου, κοινωνεῖς, ὦ Θεόφρον, Μαρτύρων καὶ Ὁσίων
θεῖοις χοροῖς, ὡς εἰκὸς ἀριθμούμενος, καὶ οὐρανίους θα-
λάμους περιπολῶν, ὑπὲρ ἡμῶν Θεὸν ἰκέτευε. Δίς.

Τῶν Ἀσκητῶν Σὺ ὑπάρχεις τὸ ἀγαλλίαμα, καὶ τῶν
Μαρτύρων δόξα, Παῦλε Ὁσιομάρτυς· διήλθες γὰρ προ-
θύμως καὶ καρτερικῶς, ἀμφοτέρων τὸ στάδιον, καὶ ἔδο-
ξάσθης πλουσίως παρὰ Θεοῦ, κατ' ἀξίαν τῶν ἀγώνων Σου.

Πηγὰς ἰάσεων νέμεις τοῖς Σοὶ προστρέχουσιν, ὦ Παῦλε
Θεόφορε, καὶ ψυχῶν καὶ σωμάτων, θεράπων ὄντως πέ-
λεις, τοῖς πίστει θερμῇ, προσιοῦσι τῇ σκέπῃ Σου, Πελο-
ποννήσου τὸ καύχημα τὸ κλεινόν, καὶ Μαρτύρων ἐγ-
καλλώπισμα.

Δόξα, Ἦχος Δ'.

Δεῦτε τῶν πιστῶν τὸ σύστημα, πνευματικῆν χορείαν

ἐπιπροτήσωμεν, καὶ τὸν ἀθλοφόρον Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ἐν ὑμῖνοις τιμήσωμεν, Παῦλον τὸν κλεινὸν ἀριστέα. Οὗτος γὰρ ἀθλήσας καλῶς, καταφωτίζει τὰς διανοίας τῶν πιστῶν, τῶν ἐν πίστει καὶ πόθῳ ἐπιτελούντων τὴν μνήμην αὐτοῦ τὴν σεβάσιμον.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

ἔξοδος. Τὸ Φῶς Ἰλαρόν. Τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἡσαίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τὰδε λέγει Κύριος· πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα, καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν· τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς, τίς ἀκουστὰ ποιήσει ὑμῖν; ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν, καὶ δικαιώσωσαν, καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ· γίνεσθέ μοι μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς Κύριος ὁ Θεός· καὶ ὁ παῖς, ὃν ἐξελεξάμην, ἵνα γνῶτε καὶ πιστεύσητέ μοι, καὶ συνῆτε, ὅτι ἐγὼ εἰμὶ ἔμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός, καὶ μετ' ἐμὲ οὐκ ἔστι. Ἐγὼ εἰμὶ ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔστι πᾶρες ἐμοῦ ὁ σῶζων. Ἐγὼ ἀνήγγειλα, καὶ ἔσωσα· ὠνειδίσα, καὶ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν ἀλλότριος. Ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός· ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγὼ εἰμὶ, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος. Ποιήσω, καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρούμενος ἡμᾶς, ὁ Ἅγιος Ἰσραὴλ.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δικαίων φυγαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄψεται αὐτῶν βία· ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθῆναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα, οἱ δὲ εἰσὶν ἐν εἰρήνῃ· καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἂν κολασθῶσιν, ἢ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης.

καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα ἐβεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεός πειράσας αὐτοὺς, εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ· ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτοὺς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς· καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθήρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινούσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ ἐπ' αὐτὸν πεποιθότες συνήσουσιν ἀλήθειαν· καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις, καὶ ἔλεος ἐν τοῖς Ὅσιοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

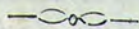
Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντίς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ· διὰ τοῦτο λήφονται τὸ τῆς εὐπρεπείας βασιλεῖον, καὶ τὸ τοῦ κάλλους διάδημα ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτοὺς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν· λήφεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἀμυναν ἐχθρῶν· ἐνδύσεται θώρακα δικαιοσύνης, καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον· λήφεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα· δξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὄργην εἰς ῥομφαίαν· συνεχπολεμήσει δὲ αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονας· πορεύονται εὐστοχοὶ βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται, καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ριφήσονται χάλαζαι· Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγχλείσουσιν ἀποτόμως· Ἀντιστήσεται δὲ αὐτοῖς πνεύμα δυνάμειος, καὶ ὡς λαίλαψ ἐκλιμήσει αὐτούς· καὶ ἐρημώσει τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν· Ἀκούσατε οὖν βασιλεῖς, καὶ σύνετε, μάθετε δικασταὶ περάτων γῆς· ἐνωτίσαθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν, ὅτι ἐδόθη παρὰ

Κυρίου τὸ κράτος ὑμῶν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Καὶ γίνεται ἡ συνήθης ἐκτενής.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΙΤΗΝ, ψάλλομεν στιχηρὰ ἰδιόμελα.

Ἦχος Α'.

Ο φαιδρὸς ἀθλητῆς νέος Παῦλος, ἐν τῇ ἐνδόξῳ ἀθλήσει αὐτοῦ, τὰς ἄνω δυνάμεις ἠδύνων, καὶ σὺν αὐταῖς γηθόμενος νῦν, ἐπίγειον τοῖς πιστοῖς πανήγυριν ἡγειρεῖ καὶ συνεορτάζειν ἡμῖν τοῖς δι' αὐτὸν ἰθροισμένοις, ὡς Χριστοῦ θεράπων ἐλήλυθε· διόπερ αὐτὸν ἀξίως ὑμνήσωμεν, ἀπαύστως πρεσβεύοντα τῷ Σωτῆρι Χριστῷ, δοθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός.

Η τῶν Μαρτύρων καλλονῇ, Παῦλε μακάριε, τέρπου, καὶ ἀγάλλου· Θεῷ γὰρ εὐχρέστησας, πάντων ἐξουθένησας· καὶ ζωὴν αἰώνιον ἐκομίσω ἐν οὐρανοῖς· τὸ γὰρ Σοῦ τίμιον λείψανον, πᾶσαν νόσον ἐξ ἀνθρώπων ἀπελαύγει, καὶ πηγὰς ἰαμάτων παρέχει, τοῖς πιστεῖ Σοι προστρέχουσιν.

Ὁ αὐτός.

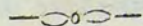
Τὴν τῶν ἐξ Ἄγαρ πλάνην καθυβρίσας στερεῶτατα, ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος τὸ αἷμά σου ἐξέχεας Ὀσιομάρτυς Παῦλε πανένδοξε. Πίστει γὰρ φίλτρον ἐνοστησάμενος, καὶ ἐλπίδι δέος ἀπώσάμενος, ἐδέξω βραβεῖα οὐράνια καὶ ἀφθάρτα· παρῆρσιαν οὖν ἔχων, εὐπροσδέκτοις δεήσεσιν, αἰτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὴν εἰρήνην, ἀφεςίν τε ἀμαρτιῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, ἦχος ὁ αὐτός.

Τρισολβία εἶ, ὦ Τρίπολις, ἡ ἀρδευθεῖσα τοῖς αἵμασι τοῦ

Ὀσιομάρτυρος· οὐκ ἔτι ἐξουθενημένη, καὶ ἄσημος, μὴ ἄλλο δὲ εὐκλεῆς κοί πανένδοξος, τοιοῦτον πολιούχον πλουτίσασα· εὐφραίνου καὶ κροτοῦσα τὰς χεῖρας χόρευε· καὶ εὐλαβῶς κατασπαζομένη τούτου τὰ σεβάσματα λείψανα, τῷ Σωτῆρι βόησον· ὁ παρὰ τοῦ Ὀσιομάρτυρος δοξασθεῖς, Κύριε, ῥύσαι ἐκ τοῦ πονηροῦ τὴν νεολαίαν Σου.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑρτιῆς.

ΕΙΣ ΣΤΙΧΟΝ. Στιχηρὰ Προσόμοια. Ἦχος πλ. α'.

Χαῖροις ἀσκητικῶν.

Δεῦτε, ὦ Χριστοφόροι λαοί, μετ' εὐφροσύνης συνελθόντες σκιρτήσατε· ἰδοὺ γὰρ ὁ νέος Παῦλος, τῶν ἀθλητῶν καλλονῇ, καὶ Χριστοῦ θεράπων γνησιώτατος, φαιδρῶς νῦν πρόκειται, τὰς πηγὰς τῶν ἰάσεων, καὶ τὰ βραβεῖα, ἀπλουσίως ἐδέξατο, δι' ὧν ἤστραψεν, ὡς φωστήρ· διαυγέστατος· τούτου οὖν τὴν εὐφροσύνην τελέσωμεν ἀθλητῶν, καὶ τῶν θαυμάτων τὴν χάριν, θεόθεν, ἣν περ ἀπέληφεν, πιστῶς εὐφημοῦντες, τὸν δωτήρα τῶν ἀπάντων θερμῶς δοξάσωμεν.

Στιχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Χαῖροις τῶν ἀσκητῶν ἡ χαρὰ, καὶ τῶν μαρτύρων δόξα· ἐντως ἀνέκφραστος· πυρὶ γὰρ τοῦ Θεοῦ πόθου καταφλεχθεὶς ἀληθῶς, τῇ ἀσκήσει δλον ἐναπέδωκας, σαυτὸν· μετὰ ταῦτα δὲ, ἀναβάσεις ἐκθέμενος, τῇ σῆ καρδίᾳ, τὸ μαρτύριον ἠγύσας, καὶ ἐτρόπωσας τοῦ ἐχθροῦ πᾶσαν δύναμιν· ἤρας δὲ νικητήρια, καὶ γέρα τῶν ἀθλῶν Σου, καὶ ἀντιδόσεις πλουσίας παρὰ Θεοῦ ἐναπέληφας, ἐν νῦν ἐκδυσώπει, καὶ ἡμῖν τοῖς Σε τιμῶσι δοῦναι τὴν ἄφεςιν.

Στιχ. Δίκαιος ὡς φοινῆξ ἀνθήσει.

Χαῖροις ὁ Νεομάρτυς Χριστοῦ, ὁ θαρσαλέως, τῶν τυ-

ράννων ἐνώπιον, κηρύξας αὐτὸν, τῶν ὄλων, δημιουργὸν ἀληθῆ, καὶ τῆς ἀσεβείας τὴν τυφλότητα, ἐλέγξας τρανώτατα· καὶ πιστοῖς πᾶσι καύχημα, ἐγείρας μέγα, τῆ πατρίδι σου εὐκλειαν, ἐνεποίησας τοῖς Σοῖς ἄθλοισι Παύλβι· χαίροις τῶν συμμαρτύρων σου, ὦ Παῦλε συνόμιλε, ὁ καθαρῶς ἐποπτεύων, Τριάδα τὴν ὁμοούσιον, ἣν μὴ διαλείπης, ἰκετεῦων, ἡμᾶς σῶσαι τοὺς ἀνυμνοῦντάς Σε.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Κύριε, ὁ πρόην Σε ἀρνησάμενος Παῦλος, τὴν Σὴν ἐπιγνοὺς θεότητα, μετανοοῦντος ἀναλαβὼν τάξιν, ὀδυρόμενος, δάκρυα ἔρρεε ψυχῆς ἐκ βάθους. Οἴμοι! ὀρηνωδῶν, ὡς αἰτία ὑπάρχει ἀνυποίστων βασάνων, καὶ φλογίζούσης γεένης, ἡ τῆς ἀσεβείας ἐνοστέρνησι· δέξαι μου τὰς πηγάς τῶν δακρύων, ὁ δεχόμενος εὐσπλάγχχνως τοὺς θερμῶς μετανοοῦντας· κάμφθητί μοι εἰς τοὺς στεναγμοὺς τῆς καρδίας, ὁ τοὺς ἀρνητάς σου δεχόμενος προθύμως καταφιλήσω τοὺς ἀχράντους σου πόδας, τοὺς ὑπὲρ ἐμοῦ πάλαι τῷ Σταυρῷ προσηλωθέντας, ὃν ἐν Γολγοθᾷ ὄρωσα, ἅπανα ἡ κτίσις, δέει συνεχομένη, ἔτρεμε, καὶ ἐκλονεῖτο. Ἀρνήσεώς μου τὸ ἄχθος, καὶ ποινήν τοῦ συνειδότος, ἀδακρυτὶ πῶς ἐνέγκω ψυχοσῶστα Σωτήρι μου; δέξαι τὸ μαρτύριόν μου, ὁ ἀνείκαστον ἔχων τὸ ἔλεος.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ. Ἦχος πλ. α'.

Τὸν συνάναρχον Δόγον.

Οσιώτατε Μάρτυς Παῦλε πανένδοξε, ὑπὲρ Χριστοῦ ἐναθλήσας γενναϊοτάτη ψυχῇ, τὸν διπλοῦν παρὰ Θεοῦ στέφανον εἰληφας· καὶ χοροῖς τῶν Ἀσκητῶν, καὶ Μαρτύρων

συναρθεῖς, μὴ διαλείπης πρεσβεῦων, ἕπὲρ ἡμῶν τῶν ἐν πίστει, ἐπιτελούντων τὴν θείαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.

—οο—

Εἰς τὸν Ὁρόρον,

Μετὰ Ἐξάψαλλον, τὸ, Θεὸς Κύριος, καὶ τὰ Ἀπολυτικά, ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα, Ἦχος α'.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Κατέπτυσας φαιδρῶς ὀθωμάνειον πλάνην, καὶ ἔστης ἀνδρικῶς εἰς ἀγῶνας, ὦ Παῦλε κηρύξας δέ, κατήσχυνας τὴν ἀλήθειαν τοῦ ἀλάστορος. Ὅθεν σήμερον Τρίπολις χαίρουσα, Μάκαρ, σου τὴν πάντιμον, ἀποτομὴν ἑορτάζει, Μαρτύρων τὸ καύχημα.

Δόξα, Ἦχος γ'. Θεῖς πίστεως.

Πάντας ἡδυνας τοὺς ὀρθοδόξους, καὶ κατήσχυνας τοὺς ἐκ τῆς Ἀγαρ, ἀνδρειοφρόνας, ὦ Παῦλε τρισόλβι· ὡς οὖν τὴν πλάνην ἀπίστων κατέβαλες, καὶ εὐσεβεῖς στεβρῶς ἐπιστήριξας· οὕτως Ἅγιε Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευσεν, ῥυσθῆναι τοῦ δεινοῦ ζυγοῦ τοὺς δούλους σου.

Καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα, Ἦχος γ'.

Τὴν ὡραιότητα τῆς Παρθενίας σου.

Τὸ πολυμόχιστον τῆς Σὴς ἀσκήσεως, καὶ τὸ φαιδρότατον τῆς Σὴς ἀθλήσεως, ἔφριξαν θῆρες οἱ δεινοί· ἐβόας γὰρ, ὦ γενναῖε, τὸν Χριστὸν μου σέβομαι, ὃν ἀφρόνως ἐξώμωσα· πλάνην δὲ καχέσπερον, ἐκφαυλίξω στεβρότατα· διὸ, καὶ ἀπετημήθης τὴν κάραν, καὶ τὸ Σὸν αἷμα ἐξέχεας.

Δόξα. Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Πελοπόννησος, πατρίς τοῦ Παύλου, τέρπου χόρευε, χρο-
τούσα χεῖρας, καὶ γὰρ αὐτὸν ἔχεις νῦν προστάτην
σου. Τὴν οὐρανῶν γὰρ Βασιλείαν τὴν ἀληκτον, τῶν οἰκειῶν
ἄλλων ἐξωνησάμενος, πρεσβεύει ἀεὶ Χριστῷ τῷ Θεῷ, δω-
ρήσασθαι τὴν εἰρήνην σοι, καὶ τὸ μέγα ἐλέος.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα. Ἦχος γ'.

Θείας πίστεως.

Εκκεντούμενος ἔρωτι θεῷ, εἰς μαρτύριον φαιδρῶς ἐπέστης
θεε Παῦλε Ἀγγέλων συνόμιλε· χαίρων γὰρ κάραν ἐτμή-
σης πανόλβιε, Χριστὸν κηρύξας Θεάνθρωπον τέλειον· ὅθεν
τυχῶν τῆς παρ' αὐτῷ ἀναψύξεως, ἰκέτευσεν οὖν ὑπὲρ τῶν τι-
μῶντων Σε.

Δόξα, Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἴτα, οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ Α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. Ἦχος.

Προκείμενον. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει.

Στιχ. Πεφυτευμένος ἐν τῷ αἴκῳ Κυρίου.

Τὸ, Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. Εἶπεν

ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων.

Εἴτα, ὁ Ν'. Ψαλμός. Δόξα, Ταῖς τοῦ ἀθλοφόρου.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Στιχ. Ἐλέησον με ὁ Θεός. Ἰδιόμελον, ἦχος πλ. β'.

Σήμερον πιστοὶ χορεύσωμεν ἐν ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις, ἐπὶ
τῇ ἀθλήσει τοῦ Ὀσιομάρτυρος Παύλου. Οὗτος γὰρ τὸν
Χριστὸν κηρύξας ἐν μέσῳ τῶν ἀπίστων, τὴν κάραν τέ-
μνεται ὑπ' αὐτῶν, καὶ στέφανον μαρτυρίου λαμβάνει, παρὰ
τοῦ ἀθλοθέτου Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ᾧ καὶ πρεσβεύει ἀπαύ-
στως] σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἐῶσον ὁ Θεός τὸν λαόν σου· Κύριε ἐλέησον ιβ'.

Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς. Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς καὶ τοῦ Ὀσιο-
μάρτυρος.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ὀσιομάρτυρος. Ἦχος δ'.

Ῥῆ Α'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Αινέσαι τρισόλβιε, σὲ κατ' ἀξίαν οὐκ ἔνεστι, τῇ χήτει
τῶν λόγων μου, Παῦλε πονένδοξε· ὅθεν δίδου μοι, σὺ χά-
ριν οὐρανόθεν, κατὰλληλον, ὅπως σου, ἄνω ἐφύμιον.

Νεόφωτος πέφηνας, τῇ Ἐκκλησίᾳ αἰοδιμη, ἀστὴρ αὐγα-
ζόμενος, Ἥλιου τοῦ νοητοῦ, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, Χριστοῦ φω-
τφανεῖαις, ψυχῶν τῶν τιμώντων σε, φωτίζων ὄμματα.

Μαρτύρων ἀθλοῦντα σε, δῆμος θεώμενος ἔχαιρε, καὶ Ἄγ-
γελαι ἐπλεκον στέφανον ἀφθαρτον, καὶ ἀμάραντον, ἐκ τῶν
τοῦ Παραδείσου, ἀνθένων, καλλίνικον σὲ περιμένοντες.

Θεοτοκίον.

Νυστάζοντα Δέσποινα, τὸν λογισμόν μου διέγειρον, τῇ
μέθῃ βαρύνοντα, ἀμαρτιῶν μου Σεμνή, καὶ ὀδηγήσον εἰς
τρίβον μετανοίας, ὁ Νυμφίος ὅπως ἂν, εὖρη με νήφοντα.

Ῥῆ Γ'. Τοὺς σοὺς ὕμνολόγους.

Οὐδ' ὄλωσ ἐκλόνισαν τὴν φρένα, ὦ Παῦλε, συνάρει τοῦ
Χριστοῦ, τὰ τῶν ἐχθρῶν προσκρούσματα, σφοδρῶς σοι προσ-
ρηγνύμενα, ἀλλὰ γενναίως εἰσδυσας εἰς τὸ μαρτύριον ἐνδοξε·

Νεότης ἐβρέτω ἀνεβόας, καὶ πλοῦτη, καὶ δόξα, καὶ τι-
μαὶ τὰ παρ' ὑμῖν, ὦ ἄπιστοι, καὶ σὺν αὐτοῖς ἀπόλλοισθε,
ἐμοὶ Χριστὸς ὁ Κύριος, δέδωκε δῶρα αἰώνια.

Ανέτειλεν ἄρτι ἀνηφόρον, τὸ ἔαρ, κομπάζει τε ἡ γῆ
τερπινοῖς βριθουσα ἀνθεσι, καὶ τοῦ Χριστοῦ ἡδεταί, στυ-
φανομένη ἄθλοισ σου, ἡ Ἐκκλησία πανένδοξε.

Θεοτοκίον.

Ἴδου ὁ χειμὼν τῆς ἁμαρτίας, ταραττει με, Δέσποινα Ἄγνη, καὶ κλυδωνίζει, σπεῦσον οὖν, καὶ πρὸς τὸ ὄντως ἔαρ με, τῆς εὐσπλαγχνίας τάχιστα, τῆς τοῦ Υἱοῦ σου μετάγαγε.

Ἐπίσημα, Ἥχος 4. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τὰ στίφη τῶν πιστῶν, εὐλαβῶς ἀθροισθέντα, τὸν νέον ἀθλητὴν, Παῦλον τὸν θεοφόρον, ἀξίως ὑμνήσωμεν, εὐσεβείας τὸν πρόμαχον, ἀδαμάντινον, καὶ ἀσεβῶν καθαίρετην, τὸν κηρύξαντα Θεὸν τοῦ σύμπαντος κόσμου, Χριστὸν τὸν Θεάνθρωπον.

Ῥδὴ Δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Θάμβος Παῦλε τοῖς ἐξ Ἄγαρ, ἀσεβέσιν ἐνέβαλες, τοῖς πιστοῖς δὲ θάρρος, διὰ μαρτυρίου πανόλβιε, αὐτομολήσας γενναίως εἰς τὸν θάνατον, ὑπὲρ πίστεως τῆς εἰς Χριστὸν τὸν Θεάνθρωπον.

Πληθὺν ἄνομον ἀπίστων κατὰ σοῦ ἐκβαχέυσασαν, ὡς λυσσώδεις κύνες, σὲ καταθωπεῦσαι, οὐκ ἐπτηξας, ἀλλ' ἐτροπώσω τῷ σθένει τῶν ῥημάτων σου, λογισάμενος, τὴν τούτων πλάνην ἀθύρματα.

Ἠλλοιώθη σου οὐδ' ὄλω, παρεστῶτος πρὸ βήματος, ἡγεμόνος Παῦλε, τοῦ φαιδροῦ προσώπου ἢ πρόσοψις· ἀλλὰ σημαίνων νοός σου τὸ ἀτάραχον, δικαζόμενος διὰ Χριστὸν ἔστις ἄσμενος.

Θεοτοκίον.

Καθαρώτατον Παρθένε, καὶ πανάσπιλον σκήνωμα ἐν ᾧ ξενοτρόπως, ὁ τῶν πάντων Ἄναξ κατέλυσεν, ἁμαρτιῶν γεγονότα με κατάλυμα, τοῦ ἐλέους Σου σπεῦσον τοῖς ρείθροις ἀπόπλυνον.

Ῥδὴ Ε'. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Τὸν σκόρον ἐνέκρυπτες μυχοῖς τῆς θανοίας σου, τὸν τῆς

ἀσεβείας τῆς εὐκάρπου, ἀρούρας δίκην, κὰν ἀσεβείας χειμῶν, ἐδόνεισεν ὅθεν εὐθαλῶς, θάλψας στάχυν εὐκαιρον ἐξανήκεις πολύχουντε.

Ἠδωρεῶν ἐνυπόσχεσις, καὶ τῶν δεινῶν ἢ ἀπειλησις, οὐκ ἡμαυρωσέ σου λαμπηρόνα, τὴν τοῦ ἱεργναίου θεοῦ φρονήματος, ἀλλ' ἔστειλε μᾶλλον, εἰς τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ, μάκαρ, ὡσπερ ἄργυρος ἐν βασάνῃ τριβόμενος.

Τὸ ὄμμα ἀνέτεινας, Παῦλε εἰς τὰ οὐράνια, τὸ τῆς σῆς ψυχῆς, ὅτε ἐώρας, τὴν τοῦ δημίου ὀξείαν μάχαιραν, ἧ καὶ ἀπετημήθης εὐθαρσῶς, καὶ ἀφθαρτα καὶ ἀλώγια στέφανα.

Θεοτοκίον.

Οἱ χειμαρροὶ Δέσποινα, οἱ τῶν παθῶν κατέβησαν, τῆς σαρκὸς καὶ νῦν ὑπεραρθῆναι, τῆς κεφαλῆς μου ἐγγὺς ἐγένοντο, ὥστε κατακλύσαι με ἄγνη, οἰκτειρόν με δέομαι, καὶ αὐτοὺς ἀποξήρανον.

Ῥδὴ 5'. Τὴν θεῖαν ταύτην.

Ὡραῖα ὄντως καὶ πάμφωτος, πανήγυρις ἀνέτειλε σήμερον, τοῦ νεομάρτυρος, πιστοὶ ἐνθέως σκιρτήσωμεν, τὸν στεφοδότην τούτου Χριστὸν δοξάζοντες.

Νυμφῶνος ἄξιον ἔνδυμα, τοῦ οὐρανοῦ Παῦλε ἐξήφρανας στεβροῖς ἀγῶσι σου· δι' εἰσηλθεις γηθόμενος εἰς τὴν χαρὰν Κυρίου εὐφρανθησόμενος.

Εὐφραίνε Παῦλε τοῖς κάλλεσι, πολεῶν Παραδείσου καὶ ἄνθεσι, τούτου στεφοόμενος, ὧν καὶ ἡμᾶς καταξίωσον, τοὺς ὑμνητὰς σῶν ἀθλων τῇ μεσιτείᾳ σου.

Λαμπάδα πάγχυρσον ἐγνωμεν, τὸ πῦρ σε δεξαμένην θεόσητος, ἀφλέκτως Πάναγνε, καὶ τοὺς ἐν σκότει φωτίσασα, τῆς ἁμαρτίας, ὅθεν τιμῶμεν Σε.

Κοντάκιον, Ήχος δ'. Ἐπεφάνη σήμερον.

Ωφθης Παῦλε ἔγερσι τοῖς ἀσθενέσι, καὶ πυρρὸς φαί-
δρότατος τοῖς εὐσεβέσι ἀθλητά· διὸ γηθόμενοι σήμερον,
τὴν ἐκτομὴν σου σεπτῶς γεραίρομεν.

Ὁ Οἶκος.

Δεῦτε ὁ δῆμος τῶν εὐσεβῶν, εὐφημίαις ὑμνήσωμεν τὸν
κλεινὸν Ὀσιομάρτυρα Παῦλον· κατὰ Πέτρον γὰρ τοῦ
πρώματος ἐξεγερθεὶς, καὶ ὄν ἐξώμωσε Δεσπότην, τοῦτον
φαιδρᾶ τῆ φωνῇ ἐνώπιον ἀσεβῶν ὡμολόγησε τέλειον
Θεόν, καὶ τέλειον ἄνθρωπον· καὶ τὸν δράκοντα τροπώσα-
μενος, τὴν τούτου πλάνην γενναίως ἐξεφαύλισεν· ὅθεν
ἀποτμηθεὶς, δαίμονας κατήσχυνε· καὶ τοὺς πιστοὺς ἐνι-
σχύσας, ἐφαιδρυνε, καὶ σώζει ἅπαντας ἐκ κινδύνων. Διὸ
τὴν σεπτὴν αὐτοῦ ἐκτομὴν χαρμασύνως γεραίρομεν.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ Μαῖω κβ'. Τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Ὀσιο-
μάρτυρος Παύλου τοῦ Νέου· τοῦ ἐν Τριπόλει (τῆς Πε-
λοποννήσου) μαρτυρήσαντος.

Στῆχ. Ἐχθρὸς βεβήλους τροπώσας Χριστομάρτυρας,
Μετέστης γῆθεν, πρὸς οὐράνιον δόμον.
Δευτέρα καὶ εἰκοστὴ Παῦλον φάτγανον ἔτλη.

Ταῖς τοῦ Ὀσιομάρτυρος Παύλου πρεσβείαις, Χριστέ ὁ
Θεὸς ἐλέησον, καὶ σώσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ἦδὲ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει.

Δροσιζόμενοι αἱ παῖδες ποτὲ ἐψαλλον, ἐν τῇ καμίνῳ
φαιδρῶς, σὺ δὲ τὴν κάραν τηρήθεις, βραβεῖα αἰώνια, Παῦ-
λε, ἀπειληφας, καὶ συγχαίρεις νῦν, ταῖς νοεραῖς δυνάμεσι,
καὶ χορείαις τῶν μαρτύρων.

Φῶς κατηύγασε τερπνὸν ἡμῖν ἡ μνήμη σου, ἡ πανσθεν
βάσμιος, σὺ γὰρ ἀπάστων ὀφρῶν, γενναίως κατέβαλες,

καὶ ἀνικήρυξας, τὸν Ἰησοῦν θεάνθρωπον, καὶ Σωτῆρα τῶν
ἁπάντων.

Εαρ ἔδειξε φωτοφανές, ἡ μνήμη σου, ὦ Παῦλε ἀοίδιμε,
μαρτύρων ἡ καλλονή, ὡς ῥόδον ἠδύπνοον πιστοὺς μυρί-
ζουσα, Θαυματόβρυτος, πηγὴ τε καὶ ἀκένωτος, θησαυρὸς
Θείων χαρίτων.

Θεοτοκίον.

Αεὶπάρθενε, ἐν σκότει με βαδίζοντα, ἀμαρτιῶν καὶ πα-
θῶν, περιπλανώμενον νῦν, ἡ τέξασα ἥλιον τὸν παμφαέστα-
τον, τὸν Θεὸν ἡμῶν, δαδούχησον καὶ δεῖξον μοι, τὴν ὁδὸν
τῆς μετανοίας.

Ἦδὲ η'. Παῖδας εὐαγείας.

Ρέοντα καὶ ἄστατα ὁ Παῦλος, ὁ νέος, καταλιμπάνων
δι' ἀθλήσεως, Σῶτερ ὑμνολόγει Σε, καὶ ἐδοξολόγει Σε·
τῇ μνήμῃ δὲ αὐτοῦ, ψάλλειν Σοι πάντας ἐκίνησε· τὸν Κύ-
ριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

Ωρα ἡ τοῦ ἔαρος ἐπέστη, λειμῶνα τοῦ κατοικοῦντος τὸν
οὐράνιον, Παύλου τοῦ τρισμάκαρος, ἡ μνήμη νῦν συμπά-
ρῃσι, τὴν Ἐκκλησίαν ἅπασαν Χριστοῦ φαιδρύνουσα, κρο-
τήσωμεν φιλέορτοι πάντες, ἄσματα Κυρίῳ, τιμῶντι τοὺς
Ἁγίους.

Ρεῖθρον ζωηρὸν καὶ νεχταρῶδες, ἡ μνήμη σου καταβλύ-
ζει ἡμῖν ἅπασι, καὶ κρουνοὺς ἰάσεων, Παῦλε παναοίδιμε,
τοῖς ἀσθενέσι δίδωσι, καὶ πεπτωκόσι δαινῶς, διὸ πάτερ,
κάμῃ τὸν πεσόντα, ἴασαι ὡς εὐσπλαγχνος, τῶν μαρτύρων
τὸ καύχημα.

Θεοτοκίον.

Ορος ἀλατόμητον, ὦ Κόρη, ἐξ οὗ ὁ νοητὸς λίθος τέ-
μηται, δίσκος ὁ δεξάμενος δικαιοσύνης ἥλιον, νεφέλη

υετόρρυτος ἢ καταρδεύσασα, τὴν βρότειον κατάξηρον φύ-
σιν, τάξον τοῦ Υἱοῦ Σου, ἐν δεξιῷ χοροῦ με.

Ῥδὴ θ'. Ἄπας γηγενής.

Ελεος ἐμοί, πεσόντι τρισόλβιε, Παῦλε κατάπεμφον, ἀ-
μετρήτως πταίσαντι, ἀβύσσῳ πάντως· ὡς παριστάμενος,
Τριάδι, ὡς γηθουσύνως πανηγυρίζω σου, ἐν τῇ μνήμῃ, καὶ
χαρμοσυνώτατα προσφωνήσω τὰ σὰ κατορθώματα.

Ολον ἐν κακοῖς, ἐμὲ ἐπικείμενον ἄνωθεν ἔπιδε, Παῦλε
οσιώτατε, χεῖρα μοι ὄρεξον ἀναστάσεως, καὶ εὐσπλαγ-
χίας ρίψον με Χριστοῦ τοῖς ρεύμασι, καὶ νυμφῶνος ἀξίον
ἀπέργασαι, οὐρανόυ, εὐχαῖς εὐπροσδέκτοις σου.

Νίκην κατ' ἐχθροῦ, ἀγγέλων συνόμιλε, τοῦ πολεμοῦντος
ἡμῖν, δώρησαι, καὶ τῶν παθῶν τῶν ψυχοφθόρων, καὶ τῶν
κινδύνων με, ἐξάρπασον προσοίσαντα Σοὶ τὸ ἐγκώμιον, τὸ
βραχὺ μὲν τοῦτο, ἀλλὰ πρόθυμον, καὶ θερμοῦ τοῦ πρὸς
Σὲ πόθου ἐμπλεον.

Θεοτοκίον.

Αἶνον προσφυῆ, τοῖς σοῖς προτερήμασι, πῶς τις προσά-
ξιει; νοῦν γὰρ ὑπὲρ ἅπαντα, ἐκτελεσθέντα, καὶ ὑπερκό-
σμιον, πῶς βρότειον ἐγκώμιον ἐμπεριλήψετε; ἀλλ' ἀνά-
σχου τούτου, καὶ Υἱῷ Σου γὰρ, φίλον ὅτι ἐστὶ κατὰ δύ-
ναμιν.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τὸν νέον καὶ πανένδοξον, Παῦλον ὀσιομάρτυρα, Πελο-
ποννήσου τὸ κλέος, τὸν ἐπ' ἐσχάτοις τοῖς χρόνοις, γεν-
ναίως ἐναθλήσαντα, καὶ πίστιν τὴν ἀμώμητον, στεβρῶς
ὁμολογήσαντα, ὕμνοις τιμήσωμεν πάντες, ὡς τοῦ Δεσ-
πότου ὀπλίτην.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς αἶνοις, ψάλλομεν τὸ, Πᾶσα πνεύ, καὶ
ιστῶμεν στιχηρὰ προσόμοια δ'. Ἦχος ἀ.
Τῶν οὐρανόυ ταγμάτων.

Πελοποννήσου οἱ παῖδες, δεῦτε συνδράμετε, καὶ τὴν τι-
μίαν μνήμην, εὐφτημήσατε πάντες, τοῦ νέου ἀθλοφόρου,
τοῦ τὸν Χριστὸν ἐν σταδίῳ κηρύξαντος, καὶ ἀπελέγξαντος
πλάνην ὀθωμανῶν, βδελυράν τε καὶ καμβέβηλον.

Τῶν ἀοράτων τὰ κάλλη περιπτάμενος, τῶν ἐφετῶν τὸ
ἄκρον, κατοπτεύεις, ὦ Παῦλε, τὴν τρίφωτον Τριάδα, ἧς
ταῖς αὐγαῖς, καταυγαζόμενος ἐνδοξε, ὑπὲρ ἡμῶν μὴ ἐλ-
λείπης ἐκδυσωπῶν, λυτρωθῆναι πάσης Ὀλίψεως.

Τῆς ψευδολόγου θρησκείας τὴν μιαιρότητα, πανσόφως
ἐννοήσας, τῷ Χριστῷ ἐκολλήθης, δι' ὃν, καὶ κεφαλῆς σου
ὑπενεγκῶν τὴν τομὴν, Παῦλε ἐνδοξε, διπλοῖς στεφάνοις
ἐσατέφθης πρὸς Θεοῦ, καὶ θαυμάτων ἐπιδείξεσιν.

Ἡμῖν ἐξ ὕψους τὴν χάριν, Παῦλε τὴν ἔνθεον, κατά-
πεμφον ὕμνοισι, Σοῦ τὴν μνήμην, καὶ νίκην, κατὰ τῶν
ἀοράτων καὶ ὄρατῶν, πολεμίων, καὶ φύλαττε, τῆς σῆς
πατρίδος τὴν πίστιν, ταῖς πρὸς Χριστὸν, εὐπροσδέκτοις
σου δεήσεσι.

Δόξα, ἦχος δ'.

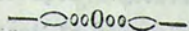
Δεῦτε, ὦ φιλέορτοι, ἁσματικαῖς εὐφτημαῖς, τὸν ὑπὲρ
Χριστοῦ τυθέντα, φαιδρῶς αἰνέσωμεν. Σήμερον γὰρ ἔαρ-
νοητὸν ἐπέφανεν ἡμῖν, πηγάζον ἄνθη τὰ λογικά, ἢ πανέν-
δοξος μνήμη Παύλου τοῦ νέου ὀσιομάρτυρος· οὕτινος
τὴν ἐκτομὴν ἑορτάζοντες, κομιζόμεθα ἰαμάτων πηγᾶς.
Μεθ' ὧν καὶ νῦν αὐτὸν ἱκετεύσωμεν, τοῦ πρεσβεῦεν ἀπαύ-
στως τῷ Σωτῆρι Χριστῷ, πταισμάτων τὴν λύσιν δώρη-
σασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, ἢ Θεοτοκίον.

Δοξολογία Μεγάλη, και απόλυσις.

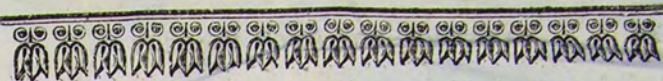
Εἰς τὴν λειτουργίαν, τὰ Τοπικά· και ἐκ τοῦ Κανόνος τὴν τρίτην και ἕκτην τῶν ψδῶν. Ἀπόστολον, και Εὐαγγέλιον, Μαρτυρικόν. Κοινωνικόν, Ἀγαλλιᾶσθε Μάρτυρες ἐν Κυρίῳ.

ΜΕΓΑΛΥΝΑΡΙΑ.

Ἄνθος εὐωδέστατον και τερπνόν, ἐν Πελοποννήσῳ ἀνεβλάστησε θαυμαστῶς, Παῦλος ὁ γενναῖος, νικήσας τοὺς ἐξ Ἄγαρ, και τὸν Χριστὸν κηρύξας διὰ ἀθλήσεως.

Τέρπου ὁ νεώτατος ἀθλητῆς, ἐν χρόνοις ὑστέροις τὸν πολέμιον καθελών. Χαίροις τερπνόν ῥόδον, ὁδμαῖς Σου μυριπνόις, ἡμᾶς εὐδιάζον τοὺς εὐφημοῦντας Σε.

ΜΑΡΤΥΡΙΟΝ

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΝΔΟΞΟΥ ΟΣΙΟΜΑΡΤΥΡΟΣ

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ΝΕΟΥ,

Τοῦ ἐν Τριπόλει (τῆς Πελοποννήσου) λαμπροφανῶς ἀθλήσαντος, ἐν ἔτει Σωτηρίῳ 1818.

Μαΐου 22.

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

Εὐλόγησον Πάτερ.

Ἀγαλλιᾶσθε ὁ Οὐρανὸς ἄνωθεν, και αἱ νεφέλαι εὐφροσύνην ῥανάτωσαν, ἡ δὲ γῆ σὺν ταῖς ἀνθρώποις κροτήτω τὰ νικητήρια. Ἄγγελοι, και ἄνθρωποι οἱ ἐν τῷ κόσμῳ, και οἱ ἐν ταῖς ἐρήμοις, πανηγυρίζετωσαν. Φιχιδρυνέσθε τὰ τῆς Ἐκκλησίας πρόσωπα, ὅτι ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ ὁ Κύριος· σήμερον λαμπρῶς ἐβεβαιώθη τὸ ῥηθὲν ἀπὸ τὰ πανάγια χεῖλη τοῦ Θεοκνηρώπου Σωτήρος ἡμῶν Χριστοῦ, ὅτι αἱ τοῦ ἔλου πύλαι, ἦτοι ἡ τοῦ Διαβόλου δύναμις, δὲν θέλει δυναθῆ ποτὲ νὰ ἀνδρισθῆ και νὰ γένη επικρατεστέρα, τῆς τῶν οὐρανῶν Βασιλείας· εἶδὲ και πρὸς καιρὸν φανῆ νικῶσα, ἀλλὰ πρὸς μεγαλητέραν αὐτῆς ἦταν και καταισχύνην, γενήσεται ἡ φαινομένη αὐτῆς νίκη. Ἴδου γὰρ, εἰ και ἠπάτησε τὸν σήμερον πρὸ ἡμῶν εὐφημούμενον Ὀσιομάρτυρα Παῦλον, και ἠγαλλιᾶσατο χαρὰν μεγάλην διὰ τὴν κατ' αὐτοῦ νίκην, ἀλλὰ μετὰ μικρὸν

ἡ χαρὰ αὐτοῦ εἰς λύπην μεγεθλήθη, καὶ καιρίαν πληγὴν ἐδέξατο, δυνάμει τοῦ ἐπὶ Σταυροῦ τανυθέντος γλυκυτάτου Σωτήρος ἡμῶν. Ὡς στρουθίον γὰρ ἐμπαιζεται, καὶ καταπατεῖτε, ἄψαχ ἡ δύναμις, τοῦ κομπαστικῶς λέγοντος, ἐξαλείφειν τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν. Ἀλλὰ, Ἄγιε, παρακαλῶ σε, ὡς πρεσβύτατος τῆς Ἁγίας Τριάδος, καὶ τῷ ἀπροσίτῳ φωτὶ τῆς τοῦ Δεσπότητος δόξης καταλαμπόμενος, δίδου μοι φωτισμὸν, τῷ ἐσκοτισμένῳ τοῖς τοῦ βίου πάθει. Σὺ ἀνοιξόν μου τὰ χεῖλη, καθαρίσας αὐτὰ, ἐπειδὴ κατεμολύθησαν ἀπὸ τὴν ἐν κόσμῳ ἀναστροφῆν. Σὺ παράσχου μοι λόγον, ἵνα διηγηθῶ τὴν ἐνδοξὴν ἁθλιότητά σου, ἣν οἱ δαίμονες ἐφριζῶν, καὶ οἱ τῆς πίστεως ἐχθροὶ κατεπλάγησαν. Οἱ ὁρθόδοξοι μετὰ θαυμασμοῦ ταύτην ἐπήνεσαν, ὁ δὲ ἀγωνοθέτης Θεὸς προσεδέξατο, ὡς θυσιᾶν καθαρὰν καὶ ἁμωμον.

Οὗτος ὁ ἐνδοξὸς ἀθλητὴς, ὁ Ὀσιομάρτυς Παῦλος, ἦτον Πελοποννήσιος, ἀπὸ ἐν χωρίον ὀνομαζόμενον Σοπωτὸν, ἐκ τῆς ἐπαρχίας Καλαβρυτῶν. Ὁ μὲν πατὴρ αὐτοῦ ὀνομαζέτο Ἰωάννης, ἡ δὲ μήτηρ αὐτοῦ ἐλέγετο Ἀντόνα· αὐτὸς ἐκαλεῖτο πρότερον Παναγιώτης, καὶ ἐδούλευε τὴν τέχνην τῶν Τζαγκαριδῶν μερικῶς χρόνους· πλανηθεὶς δὲ ἀπὸ ἐνεργείας τοῦ διαβόλου, ἐνδύθη τὰ ὀθωμανικὰ φορέματα, λέγων ὅτι εἶναι ἀγαρηνός· δὲν ἠπατήθη ὅμως τοσοῦτον, ὥστε νὰ περιτυηθῆ· ἀλλὰ παρευθὴς ἐνοήσας τὸ ἁμαρτημῆμα του, μετενόησεν ἐξ ὅλης καρδίας, κλυθῶς πικρῶς, ὡς ὁ Πέτρος. Ἀναχωρήσας δὲ ἀπὸ τὴν πατρίδα του, ὑπῆγεν εἰς τὸ Ἁγιάνυμον Ὄρος, εἰς τὸ ὁποῖον διδάσκεται ἐπιεικῶς ἡ εὐθεὶς πολιτεία τῶν Μοναχῶν. Μακάριοι οἱ ἐν αὐτῷ κατοικοῦντες καὶ τὰς ἀρετὰς ἐργαζόμενοι. Τοῖς ἐρημικοῖς ζωὴ μακαρία ἐστίν. Ἀφοῦ λοιπὸν ὑπῆγεν ἐκεῖ ἐπροσηλῶθη πρῶτον εἰς τὴν περίφημον Βασιλικὴν καὶ Σταυροπηγιακὴν Μονὴν τῆς Ἀχώρας· ἔθα λαβὼν τὸ μέγα καὶ Ἀγγελικὸν σχῆμα, μετωνομάσθη Παῦλος, καὶ ἔζη θεαρέστως καὶ κανονικῶς· ἀναχωρήσας δὲ ἐκείθεν, ἐπροσηλῶθη εἰς τὴν Βασιλικὴν καὶ Σαυροπηγιακὴν Μονὴν τοῦ Διονυσίου, καὶ ἔπειτα εἰς

τὴν Βασιλικὴν Μονὴν τοῦ Γρηγορίου. Κατόπισθε δὲ ἐκεῖ εἰς τὸ περίφημον Ὄρος τοῦ Ἄθωνος, χρόνους ὀκτώ, ζω. με μεγάλας ἀρετὰς· ἐνήστεινεν, ἠγρόπνει, καὶ ἐκοινωνεῖ συνεχῶς τοῖς θεῶν καὶ ἀρχόντων μυστηρίων· καὶ ὅταν ἐθυμείτο πάντοτε τὴν ἄρνησίν του, ἔκλαιε πικρῶς, ὡς ὁ Πέτρος. Ὄθεν καταπλεγόμενος ἀπὸ τὸν θερμὸν ἔρωτα τῆς ἀθλήσεως, ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν, καὶ ἦλθεν εἰς τὴν πατρίδα του, ἔθα διέτριψε μῆνας ἐννεά. Οὗτος ὁ αἰδιδιμος εἶχε καὶ ἕνα ἐξάδελφον εἰς τὸ Ναύπλιον, πρὸ πολλῶν χρόνων τουρκευμένον· πρὸς τὸν ὁποῖον ὑπῆγε νὰ τὸν κατηχήσῃ εἰς τὴν μετάνοιαν, ὅμως οὐδὲν ἐκάρθωσεν, ἀρχὴν γὰρ λαβούσα ἡ ἁμαρτία, ἔλκει τὸν ἄθρωπον εἰς παντελῆ ἀπώλειαν, κατὰ τὸν μέγαν Ἀπόστολον. Ἐκεῖ δὲ εἰς τὸ Ναύπλιον εὐρισκόμενος ἐπρόρρησάσθη εἰς τὸν Κριτὴν, καὶ διαλεχθεὶς μετ' αὐτοῦ περὶ πίστεως, καὶ ἀποδείξας ψευδῆ τὴν τῶν ἀγαρηνῶν πλάνην καὶ θρησκείαν, τὴν δὲ ὁρθόδοξον πίστιν τῶν Χριστιανῶν ἀληθῆ ἀνακηρύξας, ἀπεβλήθη παρ' αὐτοῦ μετὰ πολλὰς ὑβρεῖς. Αὐπηθείς δὲ κατὰ πολλὰ διὰ τὴν πληγὴν τοῦ ἐξάδελφου του, καὶ ἀναχωρήσας ἐκείθεν, ἦλθεν εἰς τὸ Ἄργος, ἔθα ἔμεινε τινὰς ἡμέρας. Οὗτος ὁ τρισύλλοις ἐκεῖ εἰς τὸ Ἄργος ὦν, ἠξιώθη, καὶ εἶδε μίαν ὀπτασίαν εἰς τὸν καιρὸν τῆς νυκτός, κοιμώμενος· εἶδε, λέγω, τὸν Ἅγιον Δημήτριον τὸν Νέον, ὁ ὁποῖος καὶ αὐτὸς ἐμαρτύρησεν εἰς τὴν Τρίπολιν, ἐν ἔτει Σωτηρίῳ αωγ'. Ἀπριλίῳ 14, ὅστις τοῦ εἶπε· Χαίρεις συναθλητὰ Παῦλε, σπούδασον νὰ ὑπάγῃς εἰς τὴν Τρίπολιν, νὰ τελειώσῃς τὸν ὑπὲρ πίστεως ἀγὼν σου, διὰ νὰ στεφανωθῇς εἰς τὴν ἐπουράνιον Βασιλείαν, καὶ νὰ συνευφρανθῶμεν τῷ πνεύματι. Ἀφοῦ ἔθεν αὐτὴν τὴν ὀπτασίαν ὁ Μάρτυς, ἐχάρη λίαν· καὶ εὐθὺς ὑπῆγεν εἰς τὴν Τρίπολιν, ἡ ὁποία εἶναι περίφημος καὶ πρωτεύουσα πόλις τῆς Πελοποννήσου, διὰ τὸν ἐν αὐτῇ Ἡγεμονικὸν Θρόνον. Τῇ εικοστῇ πρώτῃ δὲ τοῦ Μαΐου, παρῶν σαισθεὶς εἰς τὸν Μουρτην. ἐζήτησεν ἕνα φετρᾶν, λέγων, ὅτι ἔδωσεν ὀλίγον μάλαγμα εἰς ἕνα χρυσοχόον νὰ τοῦ χρυσοῦσῃ μίαν θήκην δι' ἐν βιβλίον· καὶ ὁ χρυσοχόος ἐπειδὴ τοῦ ἔδωκε κάλπικον μάλαγμα, ζήτησεν τὸν φετρᾶν, διὰ νὰ λάβῃ ὀπίσω τὸ καθαρὸν μάλαγμα του. Ὁ δὲ Μουρτηὴς μὴ γνωρίσας τὴν κα-

θ' αὐτὸ ὑπόθεσιν, ἀλλὰ ἀπατηθεὶς, τοῦ ἔγραψε παρευθὸς τὸν φεταῖν· ὁ δὲ Μάρτυς λαβὼν αὐτὸν ὑπήγεν εἰς τὸν Κριτὴν, τετάρτη πρωΐ πρὸς τὸν ὁποῖον παρῶσσιασθεὶς, ἔδειξεν αὐτὸν ὁ Κριτὴς ἀφοῦ ἀνέγνωσεν αὐτὸν, τοῦ εἶπε· ποῖος εἶναι ὁ ταβατζής σου; ὁ Μάρτυς ἀπεκρίθη· ἐσὺ εἶσαι ὁ ταβατζής μου. Ἐγὼ ἐπλανήθην ἀπὸ ἀνηλικίαν, καὶ ἀγνωσίαν μου, καὶ ἔλαβον τὴν ἐδελυράν σας θρησκείαν, νομίζων ὅτι εἶναι μάλαμα, δηλαδή ἀληθὴ· καὶ τώρα ἐπειδὴ ἐγνώρισά αὐτήν, ὅτι εἶναι χάλκωμα, δηλαδή ψευδὴς καὶ ματαίαν, ζιτῶ τὴν ὀρθόδοξον πίστιν μου, ἡ ὁποία εἶναι μάλαμα ἄδολον καὶ καθαρὸν. Χριστιανὸς ἐγεννήθην, καὶ Χριστιανὸς μέλλω νὰ ἀποθάνω. Ταῦτα λέγοντος τοῦ Μάρτυρος, εἰς ὑπέρτης τοῦ Κριτοῦ ἐβράβισεν αὐτὸν ἐπὶ τοῦ στόματος μὲ πολλὰς ὕβρεις· ὁ ὁποῖος, ὦ τοῦ θαύματος! ἔδαιμονίσθη. Ἐκβαλόντες δὲ τὸν Μάρτυρα ἐκεῖθεν, ἀσκεπῆ καὶ ἀνυπόδητον, τὸν ὑπήγαν καὶ τὸν ἐπαρῆρσίασαν εἰς τὸν Κεγχαγιαμπην, ἐκεῖ δὲ ἐξετασθεὶς, ὡμολόγησε τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν Θεὸν ἀληθινὸν Τρισυπόστατόν τε ποιητὴν καὶ κτίστην τοῦ παντός καὶ ἀπελέγχε· ὅτι ὁ παρ' αὐτῶν δοξαζόμενος Μωάμεθ ἦτον ἄνθρωπος λαοπλάνος, ἀντίχριστος, καὶ ψευδοπροφήτης· ἐκβαλόντες δὲ τὸν Μάρτυρα καὶ ἀπ' ἐκεῖ, τὸν ἐπαρῆρσίασαν εἰς τὸν ἡγεμόνα, ὀνομαζόμενον Σεῖτ Ἀλῆ-Πασᾶ· ἐνθα γεγωνώτερα φωνῆ κἀκεῖ ὁμολογήσας τὴν ἀλήθειαν τῆς ὀρθοδόξου ἡμῶν πίστεως· τὴν δὲ τῶν Ὀθωμανῶν θρησκείαν ὡς ψευδὴ ἀποδείξας, κατεκλείσθη εἰς τὴν φυλακὴν· ὦ τῆς γενναίας ὁμολογίας Σου ἐνδοξε ἀθλητὰ τοῦ Χριστοῦ Παύλε! Ὁ Μάρτυς λοιπὸν ἀφοῦ ἐκλείσθη εἰς τὴν φυλακὴν, ἔμεινεν ἐν αὐτῇ τρεῖς ὥρας· ὅπου προεῖπε καὶ εἰς ἓνα χωρικὸν συνδεσμώντην, τὴν ταχεῖαν, ἐλευθερίαν του· ὅστις μετὰ μικρὸν ἐλυτρώθη, κατὰ πρόβρῃσιν τοῦ Ἁγίου. Ὁ δὲ ἡγεμὼν ἐσυμβουλευέτο ὁμοῦ μὲ τοὺς νομικοὺς, καὶ μεγιστάνας αὐτοῦ, περὶ τοῦ μάρτυρος· ἐπειτα βλέπων τὸ ἀμετάθετον τῆς γνώμης αὐτοῦ, ἐπρόσταξε νὰ ἀποκεφαλισθῆ· οἱ δὲ στρατιῶται τοῦ ἡγεμόνος ἐξέβαλον τὸν Μάρτυρα ἀπὸ τὴν φυλακὴν, καὶ ἀφοῦ ἔφερον αὐτὸν εἰς τὸν διωρισθέντα τόπον, ἀπέκοψαν τὴν τιμὴν καὶ ἱεράν αὐτοῦ κεφαλὴν· ἐν ἔτει σωτηρίῳ, 1818, τῇ 22, τοῦ Μαΐου ἡμέρα τετάρτη,

περὶ ὥραν ἕκτην παρακινήθεντες, δὲ ἀπὸ φουῶν καὶ κακίαν, ἔβριψαν τὸ τίμιον σῶμα αὐτοῦ εἰς κοπρώδη τόπον ἃ τῆς ἀπιστίας αὐτῶν! ἔμεινε δὲ ἐκεῖ μερικὰς ἡμέρας, χωρὶς νὰ ἐνηκωθῆ, οὔτε νὰ πάθῃ καμμίαν ἀλλοίωσιν, καθὼς φυσικῶς ἀκολουθεῖ εἰς τὰ σώματα· ἐφύλαττε γὰρ αὐτὸ ἡ χάρις τοῦ παναγίου καὶ ζωοποιῦ πνεύματος, ἡ δι' αὐτοῦ τερατουργήσασα. Ὑστερον δὲ ἀπὸ ὀλίγας ἡμέρας, μερικοὶ φιλομάρτυρες χριστιανοὶ, ὑπήγαν διὰ νυκτός, καὶ ἔκλειψαν αὐτὸ τὸ ἱερὸν καὶ μαρτυρικὸν σῶμα, ἐκ τοῦ κοπρώδους· καὶ ἀφοῦ ἐπεριποιήθησαν αὐτὸ μὲ τὴν πρέπουσαν εὐλάβειαν, ἐνταξίασαν αὐτὸ εἰς ἐν ὁσπήτιον διὰ τὸν φόβον, πλησίον τοῦ Ναοῦ τῶν Παμμεγίστων Ταξαρχῶν, τοῦ ἐν τῇ Πόλει. Ἢλλησεν λοιπὸν οὗτος ὁ ὀσιομάρτυς, κατὰ τὸ εἰκοστὸν ὄγδοον ἔτος τῆς ἡλικίας του, καὶ ἦτον μέγιστος κατὰ τὸ μέγεθος τοῦ σώματος. Ἐγένετο δὲ καὶ ἡ ἀνακομιδὴ τοῦ τιμίου Λειψάνου αὐτοῦ ὅπερ διειμοιράσθη τοῖς βύσσεθαι χάριν εὐλαβείας, πολλὴν ἐπέμπον εὐωδίαν, καὶ παρέγον ἰατρικαίας τοῖς μετὰ πίστει αὐτὸν προσκαλουμένοις.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Αὐτὸ εἶναι, ὦ ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, τὸ μαρτύριον τοῦ ἀγίου ἐνδόξου ὀσιομάρτυρος Παύλου τοῦ Νέου· αὐτὸς ὁ γενναίως ἀγωνισθεὶς, κατετρόπωσε τὸν ἀνθρωποκτόνον, τὸν πρῶτον πτερίσαντα αὐτόν· καὶ κατήσχυε τοῦ ὀθωμανοῦ ὡς ἀπίστους, ἀποδείξας τὴν θρησκείαν αὐτῶν ψευδὴ καὶ ματαίαν· καὶ ἐστερέωσεν ἐν τῇ πίστει τοῦ ὀρθοδόξου χριστιανοῦ, μὲ τὴν γενναίαν ἀθλησίαν του· ἐπετιμήθη τὴν κεφαλὴν, καὶ στεφανηφόρος εἰς οὐρανοῦς ἀναδραμὼν, ἀγάλλεται αἰωνίως εἰς τὸν παράδεισον. Αὐτὸν ἄς μιμηθῶμεν καὶ ἡμεῖς τὸν γενναῖον ἀθλητὴν, ὁ ὁποῖος ἀθλήσας καλῶς, ἐστεφανώθη ἀπὸ τὸν Δεσπότην Ἰησοῦν Χριστὸν, μὲ δύο ἀφθάρτους στεφάνους, τῆς ἀσκήσεως, λέγω καὶ τῆς ἀθλήσεως· ἄς ἀνδρισθῶμεν κατὰ τῶν ἀλόγων παθῶν, καὶ κατὰ τοῦ μισοκόλου δαίμονος, διὰ νὰ ἐλεῆσθαι καὶ ἡμεῖς·

φιλάθροπος· καὶ γλυκύτατος Ἰησοῦς Χριστός· ἡ γὰρ πάλῃ ἡμῶν, ἔπρὸς οἶμα καὶ σάρκα, ἀλλὰ πρὸς τοὺς κοσμοκράτορας δαιμονίας, κατὰ τὴν μέγαν Ἀπόστολον· ἃς μετανοήσωμεν ἐξ ἑλπίς καρδίας, καὶ ἃς ἐξελθώσωμεν τὸν Θεοῦ ἀνθρώπον Ἰησοῦν Χριστόν, μὲ θερμὰ δάκρυα, ζῶντες βίον σεμνόν, καὶ εὐαγγελικόν· ἃς νηστεύωμεν νηστείαν καθαρὰν, καὶ εὐάρεστον τῷ Θεῷ· διότι ἡ νηστεία εἶναι πρώτη ἐντολὴ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ βασιλείας τῶν ἀρετῶν, καὶ χαλινογωγία ἀλόγων παθῶν. Καὶ καθὼς νηστεύωμεν σωματικῶς ἃς νηστεύσωμεν καὶ πνευματικῶς, καὶ ὅχι φαρισαϊκῶς, σκυθρωπάζοντες τὰ πρόσωπα· διότι νηστεία ἐστίν, ἡ ἀποχὴ τῶν βρωμάτων, καὶ ἡ τῶν κακῶν ἀλλοτριώσις. Οὐαὶ ὑμῖν καιλιόδουλοι, αἱ θεοποιούντες τὴν γαστέρα, οἱ καταλιόντες τὰς τετράδας καὶ παρασκευάς! ἐθρέψατε τὰς σάρκας ὑμῶν, ὡς ἐν ἡμέρᾳ σφαγῆς· φοβερὸν τό ἐμπροσθεῖν εἰς χεῖρος Θεοῦ ζῶντος. Ἄς ἀγαπῶμεν τὸν πλησίον μας ὡς ἑαυτούς· διότι καθὼς λέγει ὁ Ευαγγελιστὴς Ἰωάννης, πᾶς ὁ μισῶν τὸν ἀδελφόν αὐτοῦ ἀνθρωποκτόνος ἐστὶ· καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς λέγει ὁ Θεὸς ἀγάπη ἐστὶ, καὶ ὁ μένων ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἐν τῷ Θεῷ μένει, καὶ ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ· καὶ, ὅπου εἰσὶ, δύο ἢ τρεῖς, σινηγμένοι εἰς τὸ ἓμὸν ὄνομα, ἐκεῖ εἰμὶ ἐν μέσῳ αὐτῶν. (Ματθ. Κεφ. 18.) Ἄς μισήσωμεν τὰς κλεψίας καὶ ἀδικίας· ὁ γὰρ ἀγαπῶν τὴν ἀδικίαν, μισεῖ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν. Καὶ κατὰ τὸν μέγαν Ἀπόστολον· « Ἄδικοι βασιλείαν Θεοῦ οὐ κληρονομήσουσιν. » Ἄς ἀφήσωμεν τὴν κατάκρισιν, διὰ νὰ μὴ καταδικασθῶμεν εἰς τὴν αἰώνιον κόλασιν. « Μὴ κρίνετε, ἵνα μὴ κριθῆτε· ἐν ᾧ γὰρ κρίματι κρίνετε, κριθήσεσθε· καὶ ἐν ᾧ μέτρῳ μετρεῖτε, ἀντιμετρηθήσεσθε ὑμῖν. (Ματθ. Κεφ. 7.) Ἡμεῖς βλέπομεν τὸ κάρφος, τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ ἡμῶν, καὶ τὴν δοκὴν τὴν ἐν τῷ ὀφθαλμῷ ἡμῶν οὐ κατανοοῦμεν· οὐαὶ ἡμῖν! Καὶ ὁ μέγας Ἀπόστολος λέγει· « Σὺ τίς εἶ ὁ κρίνων ἀλλότριον οὐκέτην; » Ἐν ᾧ κρίνεις τὸν ἕτερον, σαυτὸν κατακρίνεις· τὰ γὰρ αὐτὰ πράσσεις ὁ κρίνων. Ἄς ἀπορρίψωμεν τὰ ἔργα τοῦ σκοτους, δηλαδὴ ἃς μισήτωμεν κάθε ἀμαρτίαν· « ὁ γὰρ περπατῶν ἐν τῇ σκοτειᾷ, οὐκ οἶδε ποῦ ὑπάγει· ἃς ἐνδυθῶμεν τὰ ὄπλα τοῦ φωτός, δηλαδὴ ἃς ἐργαζώμεθα ἀρετᾶς, καὶ ἃς

πολιτευθῶμεν ἐν κενότητι ζωῆς, οὐκ ἀξιοθῶμεν νὰ ἀπολαύσωμεν τὰ ἀνεκλάλητα ἀγαθὰ τῆς ἐπουρανίου Βασιλείας. Ἦς γένοιτο πάντας ἡμᾶς ἐπιτυχεῖν, χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ταῖς πρεσβείαις τῆς παν-χράντου αὐτοῦ Μητρός, καὶ τοῦ Ὀσιομάρτυρος Παύλου τοῦ Νέου· καὶ πάντων τῶν Ἁγίων. Ἀμήν.

—○○○○○○○○—

ΤΕΛΟΣ.

Καὶ τῷ Τρισυποστάτῳ Θεῷ καὶ Σωτῆρι ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΑΜΗΝ.

—○○—

Χρηστῶν ἀπάντων, Χριστὸς ἀρχὴ καὶ τέλος, Θεοῦ μὲν δῶρον, Χριστοφόρου δὲ πόνος.

—○○○○○○—

Χ0300
10000

ΒΥΡΙΣΚΕΤΑΙ,

Παρά τῆς Τυπογραφείῳ τῆς Ἀρχαίας

(Πιπταί λον. 75.)